

2. POSTNA NEDELJA

*Prvo berilo: Abraham opravi daritev v veri in upanju
1 Mz 22,1-2.9a.10-13.15-18*

Berilo iz prve Mojzesove knjige.

Tiste dni je Bog preskušal Abrahama.

Rekel mu je:

»Abraham!«

Odgovóril je:

»Tukaj sem.«

Pa je rekel:

»Vzemi svojega sina, svojega edinca, ki ga ljubiš, Izaka, in pojdi v deželo Moríja!

Tam ga daruj v žgalno daritev na gori, ki ti jo bom pokazal!«

Prišla sta na kraj, o katerem mu je Bog rekel.

Tam je Abraham sezidal oltar in razložil drva.

Potem je Abraham stegnil svojo roko in zgrabil nož, da bi zaklal svojega sina.

Tedaj mu je zaklical Gospodov angel iz nebes in rekel:

»Abraham, Abraham!«

Odgovóril je:

»Tukaj sem.«

In je rekel:

»Ne steguj svoje roke nad dečka in ne stôri mu ničesar, kajti zdaj vem, da se bojiš Boga, saj mi nisi odrekel svojega sina, svojega edinca.«

Abraham je povzdignil oči in pogledal, in glej, za njim je bil oven, ki se je z rogovi zapletel v grmovje.

Abraham je torej šel in vzel ovna

in ga daroval v žgalno daritev namesto svojega sina.

Gospodov angel je drugič poklical Abrahama iz nebes

in rekel:

»Prisegel sem pri sebi, govori Gospod:

Ker si to storil in nisi odrekel svojega sina, svojega edinca,

te bom zares obilno blagoslôvil

in silno namnóžil tvoje potomstvo,

kakor zvezde na nebu

in kakor pesek, ki je na morski obali.

Tvoji potomci bodo vzeli v posest vrata svojih sovražnikov

in s tvojimi potomci se bodo blagoslavljali vsi narodi na zemlji,

ker si poslušal moj glas.«

Božja beseda.

Spev z odpevom

Ps 116,10.15-19(R 9)

***Odpev:* Hôdil bom pred Gospodom v deželi živih.**

Veroval sem v Gospoda,

tudi ko sem govóril: »Zelo sem nesrečen.«

Dragocena je v očeh Gospodovih

smrt njegovih zvestih. *Odpev.*

O Gospod, zares sem tvoj služabnik,

tvoj služabnik sem, sin tvoje dékle.

Moje vezi si raztrgal, zato ti bom daroval zahvalno daritev,

klical bom ime Gospodovo. *Odpev.*

Svoje zaobljube Gospodu bom izpolnil

pred vsem njegovim ljudstvom,

v dvorih Gospodove hiše,

v tvoji sredi, Jeruzalem. *Odpev.*

*Drugo berilo: Bog svojemu Sinu ni prizanesel
Rim 8,31b-34*

Berilo iz pisma apostola Pavla Rimljanom.

**Bratje in sestre,
če je Bog za nas, kdo je zoper nas?
On ni prizanesel lastnemu Sinu,
temveč ga je dal za nas vse.
Kako nam torej ne bo z njim tudi vsega podáril?
Kdo bo obtoževal Božje izvóljence? Bog, ki opravičuje?
Kdo bo obsojal? Kristus Jezus, ki je umrl,
še več, ki je vstal od mrtvih
in sedi na Božji desnici ter posreduje za nas?**

Poslušali smo Božjo besedo.

Vrstica pred evangelijem Prim. Mt 17,5

Očetov glas se je zaslišal iz svetlega oblaka:
Ta je moj ljubljeni Sin, njega poslušajte.

*Evangelij: Nebeški Oče razodene, da je Jezus njegov Sin
Mr 9,2-10*

‡Iz svetega evangelija po Marku.

**Tisti čas je Jezus vzel Petra, Jakoba in Janeza
in jih same zase peljal na visoko goro.
Vpričo njih se je spreménil.
Njegova oblačila so postala bleščéča, nadvse bela,
da jih tako ne more pobeliti noben belivec na svetu.
In prikazal se jim je Elija z Mojzesom
in pogovarjala sta se z Jezusom.
Oglásil se je Peter in rekel Jezusu:
»Učitelj, dobro je, da smo tukaj.
Postavimo tri šotore:**

**tebi enega, Mojzesu enega in Eliju enega.«
Ni namreč vedel, kaj bi rekel, kajti zelo so se
prestrašili.**

Narédil se je oblak in jih obsenčil.

In iz oblaka se je zaslišal glas:

»Ta je moj ljubljeni Sin, njega poslušajte!«

**Ko so se hitro ozrli naokrog, niso videli nikogar več
razen Jezusa samega, ki je bil z njimi.**

**In medtem ko so šli z gore, jim je naróčil,
naj nikomur ne pripovedujejo tega, kar so videli,
dokler Sin človekov ne vstane od mrtvih.**

**To besedo so ohranili zase in se med seboj spraševali,
kaj pomeni vstati od mrtvih.**

To je Kristusov evangelij.